

ਦੀਦੀ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਖਜ਼ਾਨਾ

ਰੁਕਮਨੀ ਬੈਨਰਜੀ ਦੁਆਰਾ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ-ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕੂੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕੂੜੇ ਦਾ ਢੇਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਕੋਲ ਦੌੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਛਾਂਟਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕੂੜੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਤਾ ਸਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀਦੀ ਢੇਰ ਕੋਲ ਆਈ। ਉਸ ਨੇ ਲਾਲ ਦੁਪੱਟਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਦੀਦੀ ਨੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜ ਰਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ।

ਬੱਚੇ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨੇੜੇ ਗਏ। ਦੀਦੀ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੰਗੀਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਦੀਦੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਦੇ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਦੇ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦੀਦੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਮਿਲਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਪਰਦੇ ਲਿਆਂਦੇ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੀਦੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਧੀਆ ਲੱਗਣ ਲੱਗੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀਦੀ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵੀ ਦੀਦੀ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਬੱਚੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗੇ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੀਦੀ ਦਾ ਪਤਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਚੱਲ ਪਏ। ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਸਤਾ ਲੈ ਕੇ ਗਏ। ਬੱਚੇ ਬੱਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਸੜਕ ਨੰਬਰ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੀਦੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਬੱਚੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਦੀਦੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਦੁਪੱਟਾ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੁੰਡੀ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉੱਥੇ ਦੀਦੀ ਬਿਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਦਾਸ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ ਨਹੀਂ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਵਾਈਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

ਬੱਚੇ ਭੱਜ ਕੇ ਦੀਦੀ ਕੋਲ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਈ ਅਤੇ ਚੁੰਮਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਲੈ ਆਏ। ਦੀਦੀ ਉੱਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਸਕਾਨ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

ਹੁਣ ਦੀਦੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਫਿਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਸਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੀਦੀ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ।

THE END

Click below to follow us:

YouTube

facebook

